

व्यवसाय / धंधा

अभिषेक मार्केटिंग येथे होलसेल भावात
बेकरीचे माल मिळेल. १० रु. विक्रीचे टोस्ट, बटर, खारी, ब्रेड, बनपाव, क्रिमबन, क्रीमरोल ७.५० रु. २० रु. विक्रीचे टोस्ट, बटर, खारी, ६ नग कपकेक, बिस्किट, ब्रेड, क्रिमबन १५ रु. मिळेल. ३० रु विक्रीचे टोस्ट, बटर, खारी, ब्रेड २२.५० पैसे. ४० रु. विक्रीचे टोस्ट, बटर, खारी ३० रु मिळेल. तुळजापूर वेस, गोल तालीम जवळ, सोलापूर.

मो: ९४२२६५११०१

दैनिक सोलापूर

असत्याच्या दुनियेतील सत्य शोधणारे सायं दैनिक

कटुसत्य

किंमत ५ रुपये

Email - katusaty@gmail.com
www.katusatyanews.com

नका कॅन्सरला आमंत्रण देऊ...

दाख... अंमली पदार्थ...
गॅस्ट्रेट सुटण्यासाठी...
व्यसन + टेन्शन + भिती + चिंता +
नैराश्य + हस्तकंप + निद्रानाश..
(महाराष्ट्राचे पसंतदिदा नशामुक्ती सेंटर)

डॉ. पालवे नशामुक्ती केंद्र
फोन: 9552619752
कॉल/व्हॉट्सअप करा...
दाख... अंमली पदार्थ...
राम राम करा... 501% रिझल्ट

वडिलांना लाखभर पगार! तरीही डॉ. ओंबासेना 'नॉन-क्रिमी लेयर'कसे मिळाले?

सोलापूर (कटुसत्य वृत्त):- बनावट कागदपत्रांच्या आधारे सनदी अधिकारी झालेल्या पूजा खेडकर हे प्रकरण ताजे असताना महाराष्ट्रात आणखी एका सनदी अधिकाऱ्याचे कारनामे समोर आले आहे. त्यामुळे प्रशासकीय सेवेत नक्की काय सुरु आहे, असा प्रश्न सामान्य नागरिक विचारत आहे. सोलापूरचे महापालिकेचे

आयुक्त डॉ. सचिन ओंबासे जेव्हा आयएएस झाले त्यावेळी त्यांनी काही खोटे कागदपत्र दाखल केले असल्याचा संशय व्यक्त केला आहे. डॉ. सचिन ओंबासे यांनी खोटी माहिती देऊन नॉन-क्रिमी लेयर प्रमाणपत्र मिळवत, सरकारची फसवणूक केली, असा आरोप केला जात आहे. केंद्र सरकारने याबाबत

राज्याच्या मुख्य सचिवांना या कागदपत्रांनी तपासणी करण्याचे आदेश दिले आहे. राज्याच्या सचिव सुजाता सौनिक यांनी याला दुजोरा दिला आहे. त्यांना आयएएस व्हायचं होते त्यासाठी त्यांनी चार वेळा सर्वसाधारण गटातून परीक्षा दिल्यानंतर त्यांना यश आले नाही. त्यानंतर त्यांनी पाचव्यांदा

ओबीसी गटातून परीक्षा दिली. त्यासाठी त्यांनी नॉन-क्रिमी लेयर दाखल केले, हे नॉन-क्रिमी लेयर त्यांना कसे मिळाले याबाबत सध्या संशय व्यक्त केला जात आहे. यामुळे सचिन ओंबासे यांची नोकरी धोक्यात येऊ शकते का? असा प्रश्न विचारण्यात येत आहे. आर्थिक परिस्थिती उत्तम

असतानाही त्यांना नॉन-क्रिमी लेयर कसे मिळाले. त्यांचे वडील साताऱ्यातील रयत शिक्षण संस्थेत प्राध्यापक आहेत. त्यांना किमान एक लाख वेतन होते, त्यांचा वार्षिक उत्पन्न हे 12 लाख रुपये होते, असे असताना सुद्धा त्यांनी वडीलांचे उत्पन्न साडेचार लाख रुपये दाखवले, त्या आधारे त्यांनी नॉन-क्रिमी लेयर प्रमाणपत्र

कसे मिळवले? असे अनेक प्रश्न निर्माण झाले आहेत. त्यांचे वडील प्रा.छगनलाल ओंबासे यांचे उत्पन्न जास्त असतानाही त्याचे उत्पन्न कमी कसे दाखवले, याबाबत माहिती अधिकारात माहिती विचारले असता ही माहिती उपलब्ध नसल्याचे माहिती अधिकार विभागाकडून सांगण्यात आले.

प्रशासकीय सेवेतील अधिकारी खूची मिळविण्यासाठी काय करू शकतात, असा प्रश्न यानिमित्ताने विचारण्यात येत आहे. केंद्र सरकारने सुजाता सौनिक यांना सचिन ओंबासे यांचे इतर मागासवर्गीय -नॉन-क्रिमी लेयर (ओबीसी-एनसीएल) प्रमाणपत्राची सत्यता पडताळून पाहण्यास सांगितले आहे.

क्रांती-परीस लोकनेते प्रतापसिंह शंकरराव मोहिते-पाटील

माळशिरसच्या ओसाड माळरानावर नंदनवन फुलवण्याचा सहकार महर्षींचा वारसा पुढे घेऊन जाणारे लोकनेते, आपल्या सर्वांचे आदर्श श्रद्धास्थान प्रतापसिंह शंकरराव मोहिते-पाटील यांना ६७ व्या जयंतीनिमित्त विनम्र अभिवादन!

प्रतिकूल परिस्थितीत माणूस आपल्या मानवी जीवनाची मूल्ये विसरून जातो, व स्वतःस योग्य वाटेल तीच वाट त्याला योग्य वाटत असते व सवानी ते मान्य करावे असा त्याचा अड्डाहास असतो. अगदी याच धोरणावर पाप्साहेबांनी आपल्या कार्याच्या माध्यमातून जाब विचारला. परमेश्वराने सांगितलेली मुल्ये जनतेमध्ये रुजवणारा माणूस हा परमेश्वरच असतो. पाप्साहेबांनी समाजामध्ये ही नितीमुल्ये स्वतःच्या कृतीद्वारे सिद्ध केले. वारसा मिळतो परंतु तो अखंड चालवण्यामध्ये खरी कसरत असते. त्यासाठी योग्य धोरण असावे लागते. सहकार महर्षींच्या कारकीर्दीचा जिता जागत अनुभव घेत पाप्साहेबांनी माणूस जोडण्याचा मंत्र अखंडपणे जपला व याचा परिणाम म्हणून आज त्यांच्या पाठीशी जीवापाड

प्रेम करणारी जनता पर्वताप्रमाणे उभी असलेली आपणास पहावयास मिळते. एवढे मोठे पाठबळ असूनही जीवात जीवमान असे तो जनसेवा करू! हे त्यांचे ब्रीदवाक्य महान लोकांनाही आत्मपरीक्षण करण्यासाठी प्रवृत्त करणारे आहे. पाप्साहेबांच्या व्यक्तिमत्वात ते नितळपणे अणि निस्वार्थीपणे जाणवते. जीवनाच्या प्रत्येक क्षेत्रामध्ये आदर्श कामगिरी करण्याचे भाग्य त्यांना लाभलेले आहे. समाजाची जपणूक करता करता, सामान्याच्या मनाचीही जपणूक करण्याचा त्यांचा मानस आजही आपणास दिशादर्शक व दीपस्तंभ आहे. पाप्साहेबांनी जे काम हाती घेतले ते प्रत्येक काम परिसाच्या स्पर्शाने दैदिप्यमान बनले आहे. त्यांची काम करण्याची खुबी ही परिसाहन कमी नाही. त्यांनी

१९८१ मध्ये शंकरराव मोहिते-पाटील ब्लड बँकेची स्थापना केली, लगेचच पुढच्या वर्षी म्हणजे १९८२ साली शंकरराव मोहिते -पाटील इंडस्ट्रीयल सोसायटीची स्थापना केली. आपल्या समाजकार्याला कधीच विराम दिला नाही. जनतेच्या हितासाठी अनेक सामाज उपयोगी कामे हाती घेतली व अखंडपणे चालूच ठेवली.

महर्षींच्या कामाची सूत्रे हाती घेणारे प्रतापसिंह हे एकमेव होते. श्री. शंकर सहकारी साखर कारखान्याच्या माध्यमातून त्यांच्या समाजकार्याला गती मिळाली. कारखान्याचे अध्यक्ष असताना त्यांनी कारखाना विस्तार आणि शेतकऱ्यांचे हित सांभाळण्याची महत्वपूर्ण जबाबदारी काटेकोरपणे सांभाळली. १९९२ ते १९९६ या कालखंडात जिल्हा परिषदेचे अध्यक्ष असताना पाप्साहेबांनी ऐतिहासिक विक्रम निर्माण केला. सोलापूर जिल्हा परिषद ही महाराष्ट्रात २८ व्या क्रमांकाची जिल्हा परिषद होती. पाप्साहेब जिल्हा परिषदेचे अध्यक्ष होताच, विविध योजना आणि प्रश्नांना गती दिली. त्यामुळे ही जिल्हा परिषद राज्यात पहिल्या क्रमांकावर नेऊन ठेवली. याच वेळी पाप्साहेबांनी जिल्हा परिषदेच्या विद्यार्थ्यांसाठी

विम्याची सुविधा राबवली. पुढे हि योजनाच महाराष्ट्र शासनाने बरवून पप्साहेबांच्या कार्याचा गौरव केला. तसेच ग्रामीण भागात शाळेसाठी १२०० शाळाखोल्या बांधल्या. शेतीसाठी पाण्याची सुविधा निर्माण व्हावी यासाठी कोल्हापुरी पद्धतीच्या बांधण्याच्या योजना सक्षमपणे राबविली. संकटसमयी धावून जाण्याचा पाप्साहेबांचा धाडशी स्वभाव! त्यांनी १९९३ च्या किल्लारी भुंकपावेळी जनसेवा संघटना आणि सोलापूर जिल्हा परिषदेच्या संयुक्त विद्यमानाने मदत कार्य करून अनेकांचे प्राण वाचवले व निराधाराना मदतीचा हात देऊन त्यांचे पुनर्वसन केले, या भुंकपामध्ये अनाथ झालेल्या मुला मुलींना पाप्साहेबांनी जनसेवा संघटनेच्या रूपात पालकत्व मिळवून दिले. तसेच गुजरातमध्ये झालेल्या भुंकपावेळी जनसेवा

संघटनेच्या माध्यमातून ६ लाख रुपयांचा निधी पाठवत प्रांतवाद व भाषावाद या खुळचट संकल्पांना कृतीतून त्यांनी जोरदार तडा दिला आणि असल्या संकल्पना आपल्या व्यक्तीमत्वात आणि जनसेवेत नसतात हे दाखवून दिले. शंकरराव मोहिते -पाटील ब्लड बँकेच्या वतीने, १९७८ पासून प्रत्येक वर्षी रक्तदान शिबीर घेतले जाते. पाप्साहेब राज्यमंत्री झाल्यानंतर त्यांनी शेतकऱ्यांचे प्रश्न मार्गी लावण्यासाठी सहकार चळवळीचा पुरेपूर वापर केला. तसेच जिल्हातील सहकार चळवळीला मदत देवून वैभव प्राप्त करून दिले. त्यांनी आपल्या कामाचा जो वारसा जपला, ती सर्व कामे यशस्वी झाली. त्यातील एक आधारवड म्हणजे त्यांनी स्थापन केलेली जनसेवा संघटना. १९७५ साली जनसेवा संघटनेची

वाटचाल सुरु झाली व जिल्हा परिषद अध्यक्ष असण्याच्या काळात हीच संघटना स्वकरत्वाने बहरून गेली. याच माध्यमातून शासनाच्या विविध योजनांचा छडा लावून त्या सामान्यांच्या दारापर्यंत त्यांनी आणून पोहोचवल्या हे केवळ समाजाविषयी असलेल्या अपुलकीमुळेच! आदरणीय पाप्साहेबांचा स्वभाव उमदा, कृतीशील व सहसंवेदनशील होता. प्रतिकूल परिस्थितीमध्ये आढान स्वीकारणे व लढवय्या सेनापतीप्रमाणे ते पूर्ण करून दाखवणे यात नेहमीच त्यांचा हात खंडा राहिला. सामाजिक दरी व वाद ते आपले कुटुंब समजून सोडवत, दोन्ही बाजू कशा सुरक्षित राहतील याची दृष्टी त्यांना स्वभावतः मिळलेली होती. आज माळशिरस तालुक्यातील असलेले शेतकरी व त्यांची (पान 2 वर..)

॥ जिवात जीवमान असे तो जनसेवाच करू ॥

महाराष्ट्र राज्याचे माजी सहकार राज्यमंत्री, माजी खासदार व महाराष्ट्र राज्य जनसेवा संघटनेचे संस्थापक लोकनेते कै. **प्रतापसिंह शंकरराव मोहिते-पाटील** यांच्या जयंतीनिमित्त **विनम्र अभिवादन!**

महाराष्ट्र राज्य जनसेवा संघटनेच्या **प्रदेशाध्यक्षपदी मा.डॉ.श्री.धवलसिंह प्रतापसिंह मोहिते-पाटील** यांची निवड झालेबद्दल व सोलापूर जिल्ह्यातील **नातेपुते व माळशिरस तालुक्यातील नगरपंचायत** वार्ड अध्यक्षपदी निवड झालेल्या सर्व पदाधिकाऱ्यांचे **हार्दिक अभिनंदन!**

डॉ.धवलसिंह प्रतापसिंह मोहिते-पाटील

-----* नातेपुते नगरपंचायत वार्ड अध्यक्ष *-----

श्री. सुनिल गजाकस श्री. ताहीर शेख सौ.सुवर्णा मोहिते सौ. शितल गजाकस श्री.अमोल काळे श्री. योगेश डांबे श्री. इंद्रजीत पांडरे श्री. चैतन्य गावडे श्री. प्रशांत गजाकस

-----* माळशिरस नगरपंचायत वार्ड अध्यक्ष *-----

श्री. जांटी शिंदे श्री. विनोद थोरात श्री. सुरज धनंजय श्री. विजय सोनवणे श्री. अलंकार देशपांडे श्री.रवी लष्करे

जनसेवा संघटना कार्यालय मो. ९९२३३९९२३३
Gmail : dr.dhavalasinhmohitepatil.office@gmail.com

शुभेच्छुक : श्री. विठ्ठल इंगळे, माजी सरपंच विजयवाडी, श्री. समाधान इंगवले-देशमुख, प्रगतशिल बागायतदार

संपादकीय

अनंत तीर्थाचे माहेर

वारीला जाताना कितीही कष्ट झाले तरी ते सहन करत, नव्हे ते या भक्तीच्या आनंदात जाणवतच नाहीत. ऊन, वारा, पाऊस कोणतीही पर्वा न करता विडुलाच्या भेटीच्या वेडात पंढरीच्या वाटेवर ब्रह्मानंददायक झालेले असतात. एकादशी व्रत, पंढरीची वारी आणि नामभक्ती या भक्तिसाधनेस वारकरी पंथात अनन्यसाधारण महत्त्व आहे. तसेच चार प्रमुख वारीपैकी आषाढी व कार्तिकी या दोन एकादशीला विशेष महत्त्व दिले जाते. आषाढीला तर महाराष्ट्राच्या सहिष्णू मातीत भावभक्तीच्या अबीर-बुक्क्यांची उधळण होते. रामकृष्ण हरीच्या व ग्यानबा-तुकाराम या जयघोषाने आसमंत दणाणून जातो. एरवी शांत असणारे चंद्रभागेचे वाळवंट या दिवशी भक्तीच्या महापुराने दुष्यडी भरून वाहू लागते. पंढरीच्या राउळतील विदू माऊलीचा गाभाराही या दिवशी गहिवरतो आणि 'केव्हा भेटशी केशवा! या आर्त हाकेची प्रतीक्षा संपते. पांडुरंगाच्या संजीवक चरण स्पर्शाने अवघे जीवन उजळून गेल्याचा व उजळले भाग्य आता अवघी चिंता निवारल्याची अनुभूती सर्व भक्तगणनास येते. मायबाप विडुलाच्या दर्शनानंतर 'जो आनंद वारकण्याला होतो, त्याचे वर्णन अनुपम्य आणि अगम्य आहे. हा सुखसोहळा काय वर्ण? अशी या आनंदाची स्थिती असते. विठोबाच्या गाभार्यात येणारी अपूर्व अनुभूती, इतर कोणत्याही देवालयत प्रतीत होत नाही. म्हणूनच वारकरी संतानी 'एको देवो केशवा!' हा मूलमंत्र दिला. आषाढी आली की वारकरी संतानां पंढरीची ओढ लागते. भेटीलागी जीवा लागलीसे आस! पाहे रात्रदिस वाट तुझी। अशी मनस्थिती होते अन आपोआपच पावले पंढरीच्या वाटेवर पडू लागतात. आषाढीचा हा अगाध महिमा आहे. आजही महाराष्ट्रात असे अनेक वारकरी आहेत की ते न चुकता वारी करतात. आषाढीच्या भक्तिरसात चिंब न्हाऊन नवी ऊर्जा घेऊन परत येतात.संत तुकाराम महाराजांनी तर पंढरीच्या या अगाध महिमाचे वर्णन पुढीलप्रमाणे केले आहे.

'तीर्थे केली कोटीवरी। नाही देखिली पंढरी। जळो त्याचे ज्यालेपण। न देखेची समचरण। तुका म्हणे विडुलपायी। अनंत तीर्थे घडली पाही। सर्व मराठी संतानी पंढरीला सकळ तीर्थाचे माहेर संबोधले. संत नामदेव म्हणतात, 'अनंत तीर्थाचे माहेर अनंत रूपांचे सार। अनंता अनंत अपार। तो हा कटी कर टेवोनी उभा। संत ज्ञानदेव, संत नामदेव, संत जनाबाई, संत तुकाराम या सर्व संतांच्या अभंगांतून विडुलाविषयीचा आत्यंतिक श्रद्धाभाव प्रकट झाला आहे. उत्कट भावनेचा उमाळा आणि असीम भक्तीचा जिह्वाळा यांचा आविष्कार म्हणजे संत काव्य. संत तुकाराम म्हणतात, 'तीर्थांचे जे मूळ। व्रताचे जे फळ। ब्रह्म ते केवळ। पंढरिये। ते आम्ही देखिले आपुल्या नयनी। फिटली पारणी डोळ्यांची। असा डोळ्यांचे पारणे फेडणारा हा उत्सव असतो. पंढरीत दाखल झाले की गर्जणारे भीमातीर, तेथील वारकऱ्यांची मांदियाळी, चंद्रभागा, भक्त पुंडलिक पाहून मराठी माणसास धन्यता लाभते. या सर्व सुखाच्या या आगारात त्याची तहानभूक हरवते. लौकिक सुखाच्या पुढचे हे सुख खूप मौलिक असते.

म्हणून तर या सुखाचा महिमा गाताना संतानी म्हटले आहे. जाता पंढरीशी सुख वाटे जीवा। आषाढीच्या या आनंदाचा अनुभव घेतल्यावर काय अवस्था होते, त्याबद्दल तुकोबा म्हणतात, 'पंढरीस जाय। तो विसरे बापमाय। अवघा होय पांडुरंग। राहे धरुनिया अंग। तुका म्हणे मळ। नासी तत्काळ हे स्थळ। असा पंढरीचा महिमा आहे. ही अद्वैत अवस्था येथे प्राप्त होऊन मनातील सर्व मळभ दूर होतात. तर संत नामदेव म्हणतात, अवघे हे पवित्र पांडुरंग क्षेत्र। सुखची सर्वत्र भरले असे। ते म्हणतात, सुखालागी करिशी तळमळ। तरी तू पंढरीसी जाय एक वेळ। तेथे अवघाची सुखरूप होसी। जन्मोजन्मीचे श्रम विसरसी। संत नामदेवांच्या या उत्कीला प्रमाण मानून अगणित विडुलभक्त दरवर्षी पंढरीस दाखल होतात. अशा कित्येक आषाढी-कार्तिकी येऊन गेल्या पण पंढरीचे प्रेम वाढतच आहे. हे लोकदैवत म्हणजे महाराष्ट्राचा आत्मा आहे. ते महाराष्ट्राचे सांस्कृतिक माहेर आहे. तमाम मराठी माणसांचे ते ऊर्जाकेंद्र आहे. हा कष्टकर्त्यांचा श्रमिकांचा देव आहे. म्हणूनच इथे जी श्रीमंती दिसते ती, मानवतेची, समतेची, ऐक्याची! भक्तीच्या या अथांग महासागरात अवघा महाराष्ट्र एकवटतो. खेळ मांडीयेला वाळवंटी घाई। नाचती वैष्णव भाई रे। या सर्वांग सुंदर अभंगांतून तुकोबांनी या अनुपम्य सुख सोहळ्याचे जे वर्णन केले आहे ते त्यांच्या कवित्वाने, प्रतिभेचे सर्वस्पर्शी दर्शन तर आहेच; पण येथे जे मानवतेचे चित्र, जे ऐक्य, जो आनंद त्यांनी अभिव्यक्त केला आहे तो महाराष्ट्र संस्कृतीचे दर्शन घडवणारा आहे. रूप, रस, गंध, नाद, स्पर्श या पंचेन्द्रांच्या या अनुभूतीबरोबरच सामाजिक एकतेचे भक्तिमय चित्र येथे रेखाटले आहे. त्याचे प्रत्यक्ष दर्शन घडते ते केवळ पंढरीसच. 'वर्णाभिमानविसरली याती। एक एका लोटगणी जाति रे।' असा हा निखळ आनंदाचा भक्तिमेळा दर आषाढीस भरतो. वारकरी संस्कृती महाराष्ट्राच्या सांस्कृतिक परंपरेला दिलेली ही अनमोल देणगी आहे.

पान १ वरून

क्रांती-परीस लोकनेते प्रतापसिंह...

प्रगती आणि युवकांची जनजागृती विचारत घेतली तर पन्नासाहेबांच्या कर्तृत्वाची साक्ष पडेल्.

शेतकऱ्यांचे व सामान्य लोकांचे नेमके प्रश्न ओळखण्याची कला काकासाहेबांकडे होती व अगदी तोकासारखा पन्नासाहेबांनी उचलला व कायम केला. पुणे जिल्ह्यातील धरणातून २० टी.एम. सी. पाणी प्रथम उजनी धरणात सोडावे व उजनी धरणातील पाणी टराविक एखाद्या बोगद्यात न सोडता ते पाणी पक्षपात न करता जिल्यातील सर्व तालुक्यांना समान प्रमाणात मिळावे यासाठी दि. २६/१२/२०१२ रोजी टेंभूणी येथे जनसेवा संघटनेतर्फे महा रस्ता रोखो आंदोलन करून,

पन्नासाहेबांनी सत्ताधाऱ्यांचा विरोध बाजूला सारून शेतकऱ्यांना न्याय मिळवून देण्याचा यशस्वी प्रयत्न केला. म्हणून पन्नासाहेबांच्या व्यक्तीमत्वाबद्दल म्हणावेसे वाटते..

जाणुनी भटकंती गरिबांची पेरिले जनसेवा गावोगाव.. जनता लेकरे तुमची, तुम्ही जनतेचे देव.

अशा निष्पृह जनसेवक लोकनेते प्रतापसिंह मोहिते-पाटील उर्फ पाप्पासाहेबांना ६७ व्या जयंती निमित्त विनम्र अभिवादन !!

- मयूर नवनाथ माने
सरचिटणीस-महाराष्ट्र राज्य जनसेवा संघटना
मा.उपसरपंच ग्रामपंचायत गिरझणी

प्रबोधन

माणसाचा पशू । करी जादू तिची

छत्रपती शाहू महाराजांचा निर्वसनीपणा प्रसिद्ध होता. त्यांनी दारूच्या थेंबाला स्पर्शही केला नाही. वडिलांचे पितृछत्र हरपले ते त्यांच्या व्यसनीपणामुळे, ही खंत त्यांनी जन्मभर बाळगली. एक आठवण सांगतात, छत्रपती शाहू शिकारीवर गेले असता एकदा घोड्याला टेच लागून पडले. बेथुद्ध झाले. सभोवती लोक जमले. कुणी म्हणाले, ब्रँडी पाज, शुद्धीवर येतील. हे ऐकताच महाराज शुद्धीवर येत म्हणाले, त्याची काही गरज नाही, खबरदार तसं कुणी कराल तर! मी बरा आहे. महात्मा गांधींनी स्वातंत्र्य चळवळ सुरू केली तेव्हा, दौचात दारूचं व्यसन श्रीमंतांपासून सर्वांना वेढून राहिल्याचं त्यांना जाणवलं. लोकांना दारूच्या व्यसनानातून मुक्त करणं आवश्यक आहे, हे जाणून त्यांनी दारू दुकानांपुढे सत्याग्रह सुरू केला. दारूविक्री केंद्रावर पिकेटिंग करणं, हे सत्याग्रहींचं एक कर्तव्यच होऊन गेलं. स्वातंत्र्यानंतर शासनाने दारूबंदी केली. पण नंतर लोकानुयामागे लागलेल्या राजकीय पक्षांनी दारूबंदी उठवली आणि जनतेला गटार गंगेवाहून जाण्याचं - बुडून मरण्याचं स्वातंत्र्य मायबाप सरकारने बहाल केलं. नाटककार राम गणेश गडकऱ्यांनी एक प्याला नाटक लिहिलं, त्याला २०१९ला शंभर वर्षे होतील. गेली ९०वर्षे अक्षरवाङ्मय ठरलेलं हे नाटक दुर्दैवाने शतकानुशतकं त्याच पदावर राहाणार आहे! गडकऱ्यांच्या स्वानुभवातून ते उतरलेलं असल्याने दारूचा दुष्प्रभाव त्यांनी भयंकर शब्दांत आत्महत्या. नायक सुधाकर दारूचं स्वरूप सांगताना म्हणतो, 'दारू मोठ्या विनाशक शक्तीची आहे. भक्कम इमारती दारूच्या चार थेंबांनी मातीला मिळतात. माणसांची मांजर-कुत्री व्हायला वेळ लागत नाही. दारू सर्वसद्गुणी पुरुषाचा पशू करून टाकते.' शासनात समाजकल्याण विभाग, सामाजिक न्याय विभाग अशी समाज-हिताची नाटकं करणारी व्हॉगी विभाग रचना आढळते. दारूबंदी करायची नाही. पण दारूच्याने आत्महत्या केली की, त्याच्या दुर्दैवी कुटुंबाला पाच-दहा हजार रुपयांची भीक घालायची, हा शासनव्यवस्थेचा विचित्र कारभार आहे. हल्ली दारू उत्पादक भाडोत्री संशोधन जाहीर करून रोज 'एकच प्याला' आरोग्यसाठी आवश्यक आहे, असं म्हणतात. पण गडकरी एकच प्यालाचा अनर्थ असा सांगतात, 'दारूची सवय सुटण्याचा काळ ती लागण्यापूर्वीच काय तो असतो. पहिला एकच प्याला घेण्यापूर्वी भावी मद्यप्याचा हात धरला तर फायदा होईल. ज्यानं एकदा एकच प्याला घेतला, त्याला शेवटचा एकच प्याला घ्यावाच लागतो. दारूबाज

दारूतच मरायचा, हे ब्रह्मवाक्य आहे.' सनातनी शास्त्री पंडितांनी स्त्रीवागालां खूप छळलंय; आता राहिलेला छळ दारूडे कुटुंबप्रमुख करून त्यांना नरकयातना भोगायला लावतात. कच्च्या-बच्च्यांना भिकेला लावतात. म्हणूनच आता स्त्रिया व जाणत्या पोरानी दारूबंदी, दारूचा निषेध, दारूसह दारूच्याचा बहिष्कार करण्यासाठी निकराचा लढा दिला पाहिजे. दारू उत्पादकांच्या तोंडालाडांबर फासलं पाहिजे. येथे उद्ध्वस्त करून गुत्याच्या मालकांचं जीवन हराम करून सोडलं पाहिजे. दारूच्या जाहिरातींचे फलक जाळले पाहिजेत. शासकांनी अशी समाजविघातक कृत्ये कायद्यात बसवली पाहिजेत. गांधी जयंती हा 'दारूबहिष्कार,मद्यनिषेध, व्यसन उच्चाटन दिन' म्हणून पाळून मद्य उत्पादकांचे पुतळे जाळणं, जनजागृती मोहीम, वक्तृत्व-निबंध-पोस्टर स्पर्धा समाजाच्या सर्व थरांत राबवल्या पाहिजेत. गडकरी शेंवटी विनंती करतात, 'दोस्तोला आणि दुष्मनालाही हात जोडून सांगा की, साऱ्या अनर्थाचं कारण दारू आहे, तिच्यापासून दूर राहा!' म्हणून लक्षात ठेवा-

सुखी संसारांना दारू लावी आग करी बेचिराख । धरू-वाडे ।।१
दारूच्याची पोरे । बायको बिचारी
भीक दारोदारी । मागतात ।।२
संपत्ती, विद्वत्ता । सारे नष्ट करी
दारू अशी भारी । भयंकर ।।३
दारूने उद्ध्वस्त । केली किती राज्ये
माती खाती राजे । दारूपायी ।।४
माणसाचा पशू । करी जादू तिची
फौज सैनाताना । जागविते ।।५
दुकृत्ये कराया । प्रेरणा ती देते
पाप घडविते । उन्मादाने ।।६
घडवितो नाश । तिचा एक थेंब
देवा तिला लांब । नका स्पर्श ।।७
दारू हद्दपार करा जगातून
जगाचे कल्याण । साधवाया ।।८

प्रा. डॉ. जे. बी. शिंदे
844/1, साळोखेनगर,
कळंबा रोड, कोल्हापूर-416012
92258 09071

सिईओ कुलदीप जंगम यांनी केली भंडीशेगाव पालखी तळाची पाहणी

सोलापूर (कटुसत्य वृत्त):- जिल्हा परिषदेच्या वतीने पालखी मार्गावर देणारे येणारे विविध सुविधांची युध्दपातळीवर ज्यत्त तयारी सुरू आहे. आज पालखी मार्गावरील विविध सुविधांची व पालखी तळाची अंतीम टप्प्यातील कामांची पाहणी जिल्हा परिषदेचे प्रशासक तथा मुख्य कार्यकारी अधिकारी कुलदीप जंगम यांनी केली. वाखरी पालखी तळावर पिण्याच्या पाण्याच्या टाकीवर ग्रामपंचायतीचा विद्युत रोषणाई केली आहे.

पालखी सोलापूर जिल्ह्यात आगमन होणे पूर्वी शेवटचा मुक्काम असलेल्या वाखरी येथील सुविधा अंतीम टप्प्यात असून पुर्णत्वाकडे नेल्या जात आहेत. मुख्य कार्यकारी अधिकारी कुलदीप जंगम यांनी आज वाखरी व भंडाशेगाव येथील पालखी तळ, स्नानगृहाची व्यवस्था तसेच शौचालय बसविणेची टिकणे आदी कामांची पाहणी केली. त्यांचे समवेत उप मुख्य कार्यकारी अधिकारी अमोल जाधव, गटविकास अधिकारी सुशील संसारे, बांधकाम विभागाचे उप अभियंता लोटके, ग्रामीण पाणी पुरवठा विभागाचे उप अभियंता करवटे, यांचे सह विभाग प्रमुख उपस्थित होते.

टाकीवर विद्युत पाण्याच्या टाकीवर विद्युत रोषणाई पंढरपूर तालुक्यातील वाखरी येथील ग्रामपंचायतीला जलजीवन मिशन अंतर्गत उभारण्यात आलेल्या

ब्रिजमोहन फोफलिया आयडियल इंग्लिश स्कूलचा वर्धापन दिन उत्साहात साजरा

सोलापूर (कटुसत्य वृत्त):- ब्रिजमोहन फोफलिया आयडियल इंग्लिश मीडियम स्कूलमध्ये संस्थेचा 15 वा वर्धापन दिन सोमवार 23 जून रोजी मोठ्या उत्साहात व जल्लोषात साजरा करण्यात आला. या कार्यक्रमाचे प्रमुख पाहुणे म्हणून ब्रिजमोहन फोफलिया उपस्थित होते. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी सचिन चव्हाण विराजमान होते, तर संस्थेच्या सचिवा ज्योती चव्हाण यांची विशेष उपस्थिती लाभली.

छत्रपती शाहू । थोर ज्ञाननिष्ठ

आधी केले मग सांगितले हा आदर्श जी माणसं अफाट ताकदीची असतात, ती कटाक्षाने पाळतात. म्हणूनच युगद्रष्ट्या राजर्षी छत्रपती शाहू महाराजांनी १८ एप्रिल १९०१ रोजी भारतातील पहिल्या विद्यार्थी वसतिगृहाची स्थापना आधी केली. त्यानंतर १५ एप्रिल १९२० या दिवशी श्री उदाजी मराठा विद्यार्थी वसतिगृहाच्या इमारतीच्या कोणशिला समारंभात अध्यक्ष म्हणून भाषण करताना म्हणाले, 'माझ्या चिमुकल्या राज्यातील प्रजाजनानी एका बाबतीत तरी विशेष नाव कमावलं आहे. हे मी अभिमानपूर्वक सांगतो. त्याचं उदाहरण लोकांपुढे आल्याने हा किता पुष्कळ ठिकाणी गिरवला गेला आहे. ब्रिटिश पार्लमेंटला मद्र ऑफ पार्लमेंट्स असं मोठ्या अभिमानाने इंग्रज व इतर लोक म्हणतात. त्याप्रमाणे कोल्हापुरास मद्र ऑफ बोर्डिंग हाऊसेस म्हणजे विद्यार्थी वसतिगृहांची माता असं सार्थ यश मिळालं आहे.' छत्रपती शाहू महाराजांचं वागणं असं आदर्शं तर होतंच, पण एका संस्कृत वचनानुसारही ते एक महान सत्पुरुष होते. ह्यचिती, वाची, क्रियायांच साधुनामेकरूपता' असं म्हटलं जातं. अर्थात, महापुरुषांच्या मनात एखादा विचार येताच, ते त्यानुसार कृती करतात आणि त्याविषयी बोलतात. छत्रपती शाहूंनी मराठा विद्यार्थी वसतिगृहाची स्थापना करण्यापूर्वी १८९६मध्येच त्या दृष्टीने पावल उचलली होती. पण महाराजांचा हा प्रयोग फसला होता. प्रसिद्ध इतिहासकार डॉ.जयसिंगराव पवार म्हणतात, 'वास्तविक १८९६मध्येच कोल्हापुरात उच्चशिक्षणासाठी आलेल्या विद्यार्थ्यांसाठी दरबाराच्या खर्चाने एक वसतिगृह स्थापन केलं गेलं होतं. असिस्टंट जज्ज व्ही.बी.गोखले हे त्याचे अध्यक्ष होते. वसतिगृहाची सर्व व्यवस्था ब्राह्मण मंडळीकडेच असल्याने एकाही ब्राह्मणेंतर मुलास तेथे प्रवेश दिला जात नव्हता. शैक्षणिक सुविधांची मरकेदारी ब्राह्मण वर्गच उपभोगत होता. कारण शिक्षण हे आपल्याच मरकेदारीचं आहे, अशी त्यांची मनोभूमिका होती.' या तत्कालीन भेटी कारस्थानाला बाजूला ठेवून महाराजांनी आपली वसतिगृहाची भावी योजना न्या. रानडे व गोखले यांना सांगितली. त्या दोघांनी ती उचलून धरली. या दरम्यान, शाहू महाराजांनी पन्हाळ्यावरील दत्तमंदिरात पी.सी. पाटलांसह चार कॉलेज विद्यार्थ्यांची राहण्या- जेवण्याची स्वखर्चाने सोय करून मराठा वसतिगृह सुरू केलं होतं. तेच पुढे कोल्हापुरास नेण्यात आलं आणि त्याचं नामकरण व्हिक्टोरिया नेण्यात आलं आणि त्याचं नामकरण व्हिक्टोरिया मराठा बोर्डिंग असं करण्यात आलं. महाराजांच्या द्रष्टेपणामुळे आज बहुजन समाज विद्येच्या क्षेत्रात न बिचकात दिमाखाने पाऊल टाकतो आहे.

छत्रपती शाहू महाराजांनी ही अभूतपूर्व क्रांतिकारी वसतिगृह चळवळ उभी केली नसती, तर महाराष्ट्र आज जसा थोडाभार भटमुक्त झाला आहे, तसा झाला नसता. माजी उपप्रधानमंत्री यशवंतराव चव्हाणसारखे पुरोगामी नेतृत्व महाराष्ट्राला लाभलं नसतं. कर्मवीर भाऊराव पाटील यांच्यासारखे झंझावती, शिक्षण प्रसारासाठी इरेला पेटणारं व्यक्तिमत्त्व निर्माण झालं नसतं. बॅरिस्टर पी. जी.पाटील यांच्यासारखा विद्याव्यासंगी महापुरुष बहुजन समाजाला लाभला नसता. महाराष्ट्रातील ज्या ज्या शिक्षण संस्थांनी वसतिगृहांची स्थापना केलेली आहे, तिचं प्रेरणास्थळ आहेत, राजर्षी छत्रपती शाहू महाराज ! त्यांच्या वसतिगृह चळवळीची

नातेपुते येथील विद्यार्थी शिक्षक करणार वारकऱ्यांची चरण मसाज सेवा

नातेपुते (कटुसत्य वृत्त):- सोमवार दिनांक ३० जून रोजी श्री. संत ज्ञानेश्वर महाराज पालखी सोहळ्या नातेपुते मुक्कामी येत असून पालखी सोहळ्यातील वारीच्या मार्गावर पुणे सातारा सोलापूर व इतर जिल्ह्यातील वारीमध्ये पायी चालणाऱ्या वारकऱ्यांसाठी नातेपुते येथील सहकार महर्षी शंकरराव मोहिते पाटील महाविद्यालयातील ३० विद्यार्थी व १५ शिक्षक हे वारकऱ्यांची वेशभूषा परिधान करून आरोग्य योजनेबाबत जनप्रबोधन तसेच चिकित्सा सेवा व चरण सेवा पायांची मसाज करणार असल्याची माहिती महाविद्यालयाचे नूतन प्रभारी प्राचार्य डॉ. बाळासाहेब निकम यांनी दिली. सदर आरोग्य सेवेचा उपक्रम महाविद्यालयाच्या चेअर पर्सन सोलापूर विद्यापीठाच्या सिनेट सदस्या पद्मजादेवी मोहिते पाटील, संचालक मार्गदर्शक

फलनिष्पत्ती सांगताना डॉ.जयसिंगराव पवार म्हणतात, 'या चळवळीने आधुनिक महाराष्ट्राच्या जडणघडणीसाठी शेकडो कर्तबगार व्यक्ती उदयास आणल्या. कृषितज्ज डॉ.पी.सी. पाटलांच्यापासून पंजाबचे गव्हर्नर डी.सी. पावटेपर्यंत, साहित्यिक ग.ल. ठोकळ्यांपासून शिक्षणतज्ज जे.पी.नाईकांपर्यंत, लोकनेते बाळासाहेब देसाईंपासून कम्युनिस्ट नेते कॉम्रेड मिरजकरांपर्यंत निरनिराळ्या क्षेत्रात चमकलेल्या व्यक्ती कोल्हापुरातील शाहू महाराजांच्या वसतिगृहात राहून शिकून पुढे आल्या.' मुंबई-पुण्यानंतर कोल्हापूर हे विद्याभ्यासाचं केंद्र म्हणून पुढे आलं, ते वसतिगृहामुळेच! छत्रपती शाहू महाराज हे जातिप्रथेचे निर्मूलनकर्ते म्हणून प्रसिद्ध असूनही त्यांनी लिंगायत, मुस्लीम, अस्पृश्य, सोनार, शिंपी, पांचाळ, गौड सारस्वत, इंडियन सिक्खन, चांद्रसेनीय कायस्थ प्रभू, वैश्य, दोर-चांभार, सुतार, नाभिक, कोष्टी, सोमवंशीय आर्यक्षत्रिय ह्या जातींसाठी वेगळी वसतिगृहं काढली, हा फार महत्त्वाचा प्रश्न आहे. आपापल्या जातीच्या वसतिगृहात मुलांनी विनासंकोच राहावं, सर्व व्यवहार खुलेपणाने करावेत आणि इतर जातींचं मानसिक दडपण त्यांच्यावर येऊ नये, हा तर हेतू अशा जातिपूरक वसतिगृह निर्मितीमागे छत्रपती शाहूंनी ठेवला होताच. पण त्यामागे त्यांचा आणखी एक उदात्त हेतू होता, तो सर्वांगीण समजोन्तीचा! प्रत्येक जातीला त्यांचा स्वतःचा नेता, पुढारी, कर्ता, मार्गदर्शक या वसतिगृहाच्या माध्यमातून लाभावा, तयार व्हावा, असं राजर्षीना वाटे. कोल्हापुरात छत्रपती शाहूंनी वीस वसतिगृहं काढली आणि शिक्षणकायाची गती असाधारण वाढली. महाराष्ट्राला पुरोगामित्व दिलं महात्मा फुले यांनी आणि ते जोपासून वाढवलं छत्रपती शाहू महाराजांनी! या वसतिगृहांसाठी जागा, जमिनी, पैसा, भांडी-कुंडी, कायमस्वरूपी उत्पन्नाची साधनं या दूरदर्शी महापुरुषांनी उदारपणे दिली. त्यांचा अर्थसंग्रह आजही आपल्या शासनकल्यांना शक्य होऊ नये, यासारखे भारताचं दुसरं दुर्भाग्य नाही. भारताला महाशक्ती करायचं असेल, तर सर्व शिक्षण वसतिगृहयुक्त झालंच पाहिजे. कारण-छत्रपती शाहू । थोर ज्ञाननिष्ठ ज्ञानासाठी काहू । खूप केले ।।१
झोपडीच्या दारी । ज्ञानगंगा नेली
तुषा भागविली । अज्ञान्यांची ।।२
गाव तेथे शाळा । दिली उघडून
युगाचे अज्ञान । करी दूर ।।३
वसतिगृहांची । रेलचेल केली
विद्याप्राप्ती झाली । दीन छात्रा ।।४
थोर ज्ञानकेंद्र । कोल्हापूर होई
उजळून जाई । महाराष्ट्र ।।५
नव्या नेतृत्वाचा । येथे जन्म झाला
बहुजन आला । उजेडात ।।६
वसतिगृहे ही । जनित्रे विद्येची
भीती अंधाराची । आता नाही ।।७

प्रा. डॉ. जे. बी. शिंदे
844/1, साळोखेनगर,
कळंबा रोड, कोल्हापूर-416012
92258 09071

नव्याने गीत हृदयातून

डोंगर वारा उनाड पाऊस मुक्त मनाला करून टाकू फेकून देऊ साचले ते मनी कोरी पाटी करून टाकू... नाचू गाऊ हिरव्या गालित्यावर वाहत्या गंगेत वाहू हितगुज करू हिच्या वृक्ष वेलीशी मन हिरवे करून टाकू... धुंदी आसमंताला आलि आपण ही बेधुंद होऊन जाऊ मेघ दाटून आले निरी शिखरावर मेघावर स्वार होऊन टाकू... मन मानेल तसे हुंदडायला मोठा पाऊस दुधाळ वारा सुटला दौडू ह्या घोडे चौफेर नजर द्याखोऱ्याला व्यापून टाकू... आठवणींचा पसारा नको आता गुंता सोडवायला पाऊस आला पुन्हा नव्याने निर्मिती चे गीत हृदयी जागृत करून टाकू...

- श्री. श्रीकांत मोरे

वात्रटिका

अपेक्षांचे ओझे

तिला कमी पडले गुण बापाने उधळले अवगुण... अवास्तव अपेक्षाने झाला बापाकडून लेकीचा खून... क्षमतेपेक्षा ओझे देऊन अपेक्षा वाढवल्या जातात... आई बापाचा प्रतिष्ठेपुढे लेकरं जिवाविशी मरतात...

हणमंत पडवळ,
धाराशिव,
8698067566

रस्त्यावर कचरा टाकल्यास होणार दंडात्मक कारवाई - मुख्याधिकारी रोकडे

पंढरपूर (कट्टसत्य वृत्त):- पंढरपूरत आषाढी यात्रा सोहळ्यानिमित्त श्री विठ्ठल-रुक्मिणी दर्शनासाठी लाखोंच्या संख्येने भाविक, वारकरी येतात. सोहळ्यानिमित्त भाविकांचे, वारकऱ्यांचे दशमी, एकादशी व व्दादशी असे तीन दिवस वास्तव्य असते. त्यामुळे वारकरी, भाविकांचे आरोग्य चांगले राहणे गरजेचे आहे. याकरीता पंढरपूर नगरपालिका स्वच्छता मोहिम राबवत आहे. मात्र, शहरातील व्यक्ती, दुकानदार, व्यावसायिक, मठधारक, किरकोळ विक्रेते हे रस्त्यावर कचरा टाकणे, कचरा जाळणे, तसेच उघड्यावर लघुशंका करणे, सार्वजनिक ठिकाणी थुंकणे, उघड्यावर मलविष्ट, मुत्रविष्ट करणे, उघड्यावर शौच करणे टाळवे, अन्यथा दंडात्मक कारवाई

करण्यात येईल, अशा सुचना मुख्याधिकारी महेश रोकडे यांनी दिल्या आहेत. पंढरपूर नगरपरिषदेने जाहीर सूचनेद्वारे आवाहन केले आहे की, केंद्र शासनाने अधिसूचना क्रमांक एस.ओ. 1357 (3) दि. 08 एप्रिल 2016 अन्वये घनकचरा व्यवस्थापन नियम लागू केले आहेत. या नियमांची अंमलबजावणी शहरांमध्ये प्रभावीपणे चालू आहे. घनकचरा व्यवस्थापन नियम 2016 च्या तरतुदीचे अनुपालन न करणाऱ्या व्यक्ती, सेवा, दुकानदार, व्यावसायिक, मठधारक, किरकोळ विक्रेते यांच्याकडून नियमाचे उल्लंघन केल्यास दंडात्मक कारवाई करत दंड वसूल करण्यात येणार आहे. दंड वसूल करण्यासाठी आरोग्य निरीक्षक, मुकादम,

प्राधिकृत केलेले कर्मचारी यांना अधिकार देण्यात येत आहेत. तरी घनकचरा अधिनियम धोरणातील तरतुदीची अंमलबजावणी करून आपले शहर स्वच्छ ठेवण्यासाठी नागरिक, भाविक, वारकरी, दुकानदार यांनी सहकार्य करावे, असे आवाहन मुख्याधिकारी महेश रोकडे यांनी केले आहे.

यांनीही कचरा कोठेही रस्त्यावर टाकू नये. नगरपरिषदेने उपलब्ध करून दिलेल्या जवळपासच्या कचरा टाकावा, असे आवाहन केले होते. असेही मुख्याधिकारी रोकडे यांनी सांगितले.

अग्नी असेल दंडात्मक कारवाई-

- रस्त्यावर कचरा टाकणे-180 रुपये दंड.
- कचरा जाळणे-5000 रुपये दंड
- उघड्यावर लघुशंका करणे, 1000 रुपये दंड
- सार्वजनिक ठिकाणी थुंकणे, 150 रुपये दंड
- उघड्यावर मलविष्ट, मुत्रविष्ट करणे-200 रुपये दंड
- उघड्यावर शौच करणे - 500 रुपये दंड

शासन निर्णय असा
उदरनिर्वाह भत्ता घेणारे लाभार्थी व संजय गांधी निराधार योजनेचा लाभ घेणारे लाभार्थी योजनेचा लाभ घेणारे लाभार्थी या दोन्ही योजनेचा लाभ घेणारे लाभार्थी महापालिकेकडील ७८७ आहेत. त्यांचा उदरनिर्वाह भत्ता बंद केला आहे. या नावाची यादी महापालिकेच्या संकेतस्थळावर व कामगार कल्याण व जनसंपर्क विभागाकडील कार्यालयात लावली आहे. अकराशे दिव्यांगांच्या खात्यावर दोन महिन्यांचा निर्वाह भत्ता जमा झाला आहे. ७८७ दिव्यांगांच्या निर्वाह भत्ता जमा झाला नाही.

शक्तिप्रदर्शन रस्त्यावर नको, करायचे असेल तर सभेत करा!

सोलापूर (कट्टसत्य वृत्त):- मोहरम हा सण हिंदू-मुस्लिम एकत्र साजरा करतात. आषाढी एकादशी व मोहरम एकाच दिवशी असल्याने एकमेकांच्या भावनांचा आदर करून उत्सव शांततेत पार पाडावे. कोणालाही शक्तिप्रदर्शन करायचे असेल तर ते सभेत करावे. रस्त्यावर केल्यास ते शोभाणार नाही तसेच मिरवणूक निघते त्यावेळी, बाईक रॅली काढू नका. जर रॅली काढत असाल तर वाहनांची कागदपत्रे जवळ बाळगा नंतर चौकशीला बोलवल्यानंतर नाराज होऊ नका, असे आवाहन पोलिस आयुक्त एम राजकुमार यांनी केले. मोहरमच्या अनुषंगाने सोलापूर शहरातील कायदा सुव्यवस्था अबाधित राखण्यासाठी सोमवारी (दि.२३) सायंकाळी ४ वाजता पोलिस आयुक्तालयात शांतता कमिटीची बैठकीत पोलिस आयुक्त एम. राजकुमार बोलत

होते. यावेळी पोलिस अधिकारी, शांतता समिती सदस्य, सोलापूर महानगरपालिकेचे नगरअभियंता दिवाणजी, शहर काडी, मुस्लिम धर्मगुरू, मौलाना आदी उपस्थित होते. यावेळी नागरिकांनी विविध समस्या मांडल्या. त्यात प्रामुख्याने मिरवणूक मार्गावरील झाडांच्या फांद्या काढाव्यात, रस्त्याची साफसफाई करावी, मिरवणूक परवानगी ऑफलाईन देण्याची सोय करावी शिवाय काहीवेळा लघुशंकासंबंधी अडचणी येतात, अशा समस्या मांडल्या. यावेळी मनपाचे नगर अभियंता विभागाचे

देवता सामंजस्याने वागावे, असे आवाहन केले. यावेळी पोलिस उपायुक्त अजित बो-हाडे, विजय कबाडे, सहाय्यक पोलिस आयुक्त प्रताप पोमण, सुधीर खिरडकर, राजन माने, सोलापूर महानगरपालिकेचे सागर खरोसेकर, महावितरण अतिरिक्त कार्यकारी अभियंता प्रदीप मोरे, धर्मादय कार्यालयाकडील असिफ शेख, अग्निशामक दलाचे समीर पाटील, किरण चव्हाण आदी उपस्थित होते.

मुलांवर लक्ष ठेवा
उत्सव साजरा करताना कोणीही कायदा हातात घेऊ नये, कोणताही अनुचित प्रकार, निदर्शनास आल्यास पोलिसांशी संपर्क साधावा. शिवाय पालकांनी आपली मुलं कुठं जात आहेत, याची माहिती घ्यावी, असे आवाहन पोलिस आयुक्त एम. राजकुमार यांनी केले.

स्थानिक स्वराज्य संस्थांच्या निवडणुका स्वबळावर लढणार

अक्कलकोट (कट्टसत्य वृत्त):- राज्य पातळीवर भाजप, शिवसेना (शिंदे गट) आणि अजित पवार गटाची महायुती असली तरी अक्कलकोट तालुक्यात आगामी स्थानिक स्वराज्य संस्था निवडणूक भाजपने स्वबळावर लढवावी, असा आग्रह कार्यकर्त्यांकडून धरला जात आहे. याच पार्श्वभूमीवर आमदार सचिन कल्याणशेट्टी यांना कार्यकर्त्यांकडून स्वबळाच्या भूमिकेसाठी साकडे घालण्यात येत असून आमदार कल्याणशेट्टी यांनी देखील अशा संकेतांमधून पक्षाच्या स्वतंत्र लढतीची शक्यता अधिक बळकट केली आहे. माजी मंत्री सिध्दराम म्हेत्रे यांनी अलीकडेच शिवसेना शिंदे गटात प्रवेश केल्यामुळे स्थानिक पातळीवर युती कायम राहणार का अशी चर्चा केली जात होती. मात्र, आमदार कल्याणशेट्टी यांच्या स्वबळाच्या सूचक विधानांमुळे कार्यकर्त्यांमध्ये उत्साह संचारला असून, अनेकांना यामुळे मोठा दिलासा मिळाल्याचे

चित्र आहे. आमदार कल्याणशेट्टी कोणत्याही पक्षाशी युती करणार नसल्याचे त्यांनी स्पष्ट केले असून माझे संपूर्ण लक्ष अक्कलकोट तालुक्यातील विकासाकडे राहिल, असेही त्यांनी नमूद केले. भाजप कार्यकर्ते स्थानिक पातळीवरील राजकीय समीकरणांमध्ये कोणतीही तडजोड न करता पक्षाची ताकद सिध्द करावी, अशी भूमिका घेत आहेत. यामुळे अक्कलकोटमध्ये महायुतीऐवजी भाजप स्वबळावर रिंगणात उतरणा आहे हे प्रकर्षाने दिसत आहे. आत पुढील घडामोडींकडे सर्वांचे लक्ष लागले आहे.

उत्पन्न वाढलेल्यांनी अन्नधान्य योजनेचा लाभ स्वेच्छेने सोडावा

मंगळवेढा (कट्टसत्य वृत्त):- तालुक्यात सवलतीच्या दरात मिळणाऱ्या मोफत अन्नधान्याचा लाभ ज्या काडधारकांचे उत्पन्न वाढले आहे त्यांनी आता स्वेच्छेने सोडावा व योजनेतून बाहेर पडावे, असे आवाहन प्रभारी तहसीलदार संतोष कणसे यांनी काडधारकांना केले आहे. राज्य शासनाने गोरगरीब नागरिकांची परिस्थिती ओळखून त्यांना १९९६ पासून रास्तभाव धान्य दुकानातून निर्धारित केलेले काडधारक अंत्येदय, बी.पी.एल., ए.पी.एल. असे संवर्ग करून सवलतीच्या दरात अन्नधान्य विक्री केली जात असे. २०१४ साली अन्नधान्य वितरण सुरक्षा कायदा मंजूर झाला असून त्यामध्ये अंत्येदय व प्राधान्य कुटुंबे असे संवर्ग करण्यात आले आहे. अन्नसुरक्षा कायदानुसार ग्रामीण भागात ४४ हजार रुपये तर शहरी भागात ५९ हजार रुपये वार्षिक उत्पन्न मर्यादा निश्चित यासाठी केली आहे. वरील बाबींचा विचार करता अनेक कुटुंबे १९९६ पासून सवलतीच्या दरात धान्याचा लाभ घेत आहेत. दरम्यान, २०१४ नंतर मंगळवेढा तालुक्यातील बऱ्यापैकी लोकांच्या उत्पन्नात वाढ झाली आहे. काही कुटुंबांकडे चार चाकी वाहने आहेत. तसेच खासगी व सरकारी मोट्या पगाराच्या नोकरीवर आहेत. काही शेतकरी बागायतदार असल्याचेही दिसून येत असून अशा शिधापत्रिकाधारकांनी अन्न सुरक्षा योजनेतून लाभ घेणाऱ्यांनी अन्नधान्याच्या अनुदान योजना सोडणे आवश्यक आहे. असे लाभधारक धान्य घेणे सोडत नसल्याने २०२४ पासून नवीन इस्टॉकानुसार शासनाकडे मागणी करून अद्यापपर्यंत ते प्राप्त न झाल्याने खऱ्या लाभार्थ्यांना अन्नसुरक्षा योजनेतून लाभ देता येत नाही.

शासनास सहकार्य करावे
ज्या कुटुंबांकडे चारचाकी वाहने तसेच दोन एकरापेक्षा जास्त जमीन बागायत आहे. त्याचबरोबर कुटुंबातील व्यक्ती खासगी कंपनी अथवा शासकीय नोकरीस आहे. ज्यांच्या वार्षिक उत्पन्नात वाढ झाली आहे. अशा सर्व काडधारकांनी स्वेच्छेने अन्नधान्य अनुदानातून बाहेर पडून शासनास सहकार्य करावे. **संतोष कणसे**, प्रभारी तहसीलदार

आयुक्तांपुढे दिव्यांगांचा ठिऱ्या

सोलापूर (कट्टसत्य वृत्त):- महाराष्ट्र शासनाच्या सामाजिक न्याय विभागाकडून आलेल्या पत्राच्या अनुषंगाने महापालिकेतील ७८७ दिव्यांग बांधवांचा भविष्य निर्वाह भत्ता बंद केला आहे. महापालिकेच्या निर्वाह निधीतून वगळण्यात आलेल्या दिव्यांग बांधवांनी सोमवारी (दि. २३) महापालिका आयुक्तांच्या दालनासमोर तब्बल तीन तास ठिऱ्या मारला. आंदोलनकर्त्यांना महापालिका आयुक्त डॉ. सचिन ओम्बासे सामोरे गेले. त्यांचे निवेदन स्वीकारले. त्यानंतर दिव्यांग बांधवांनी आयुक्तांसमोर आपली कैफियत मांडली. इतर महापालिका, शासन निर्णयाची माहिती घेऊन निर्णय घेण्याचे आश्वासन आयुक्तांनी दिव्यांगांना दिले.

महापालिका प्रशासनाकडे नोंद असलेल्या ५० टक्के दिव्यांग व्यक्तींना दिला जाणारा ७८७ जणांचा उदरनिर्वाह भत्ता बंद केला आहे. शासनाच्या दोन योजनांचा फायदा हे लाभार्थी घेत असल्याने महापालिका प्रशासनाच्यावतीने हा निर्णय घेतला असल्याचे निदर्शनास आले. त्यामुळे महापालिकेच्या

दिव्यांग योजनेतून त्यांना वगळण्यात आले आहे. महापालिकेच्या कामगार कल्याण विभागाकडून शहरातील दिव्यांगांची नोंद घेतली जाते. दिव्यांगांना उदरनिर्वाह भत्ता म्हणून प्रति महिना एक हजार रुपये दिले जातात. ऑनलाईन पद्धतीने त्यांच्या खात्यावर ते जमा केले जातात. महापालिकेकडे अशा तीन ते चार हजार दिव्यांगांची नोंद आहे. प्रतिवर्षी हयातीचा दाखला घावा लागतो. ज्यांनी

जनप्रतिपालक: लोकनेते प्रतापसिंह मोहिते-पाटील

१९९० च्या दशकात सोलापूर जिल्ह्यातील राजकारणात नव्हे तर महाराष्ट्राच्या राजकारणातील अनेक तेजस्वी, कर्तृत्ववान आणि दूरदृष्टी असलेले व्यक्तित्व उदयास आले आणि ते म्हणजे मा. लोकनेते प्रतापसिंह मोहिते-पाटील उर्फ पप्पासाहेब. माझे संपूर्ण जीवन हे समाजकार्य, शेतकऱ्यांचे कल्याण आणि ग्रामीण भागाच्या सर्वांगीण विकासासाठी अर्पण झालेले आहे असे ठाम पणे सांगणारे, व पुढे एक कुशल प्रशासक, अनुभवी राजकारणी आणि सामाजिक न्यायाचे खंदे पुरस्कर्ते म्हणून जनमानसात ओळख निर्माण झालेले गोरगरीब, कष्टकरी, शेतकरी, व्यावसायिक, उद्योजकांचे प्रेमळ नेते. प्रतापसिंह मोहिते-पाटील यांचा जन्म एक प्रतिष्ठित आणि सुसंस्कृतिक परंपरांनी समृद्ध अशा मोहिते-पाटील घराण्यात झाला आमदार शंकरराव मोहिते-पाटील (काकासाहेब) व रत्नप्रभादेवी शंकरराव मोहिते पाटील (अक्कासाहेब) यांचे पाचवे सुपुत्र. त्यांच्या घराण्याकडे पिढीजात जनसेवेचा वारसा लाभलेला असल्याने बालपणापासूनच त्यांच्यावर समाजसेवेचा प्रभाव व जनमाणसासाठी काहीतरी करण्याची भावना होती. म्हणूनच त्यांनी शैती, सहकार, उद्योग, शिक्षण, पर्यटन या क्षेत्रात त्यांनी उल्लेखनीय प्रगती केली, व त्या क्षेत्रात त्यांनी आधुनिक विचारांची, तंत्रज्ञानाची जोड पारंपरिक मूल्यशांशी फार सुंदररित्या साधली. राजकारण हे केवळ सत्तेसाठी नसून, समाजसेवेचे माध्यम असावे या

विचारांनी त्यांनी राजकीय जीवनात प्रवेश केला. सुरवातीला अकलूज ग्रामपंचायतीचे सदस्य ते पुढे खासदार व सहकार राज्यमंत्री असा प्रवास सध्याच्या राजकीय नेत्यांसाठी खूप प्रेरणादायी आहे. १९९२ ते १९९७ च्या कालावधीत सोलापूर जिल्हा परिषद अध्यक्ष असताना त्यांच्या नेतृत्वाखाली अनेक लोकहिताचे निर्णय घेतले. त्यांचा सच्चा विश्वास लोकशाही प्रक्रियेमध्ये होता, आणि त्यांनी लोकांशी संवाद ठेवून शासनयंत्रणा जनतेच्या हितासाठी कशी कार्यान्वित करता येईल, हे कृतीतून दाखवून दिले. शेतकऱ्यांचे जीवनमान उंचावण्यासाठी प्रतापसिंह मोहिते-पाटील साहेबांनी अनेक योजनांची

आणि जलदूत योजना यांचा प्रभावी अंमल त्यांनी केला. त्यांच्या पुढाकारामुळे महाराष्ट्रातील अनेक कोरडवाहू भागातही पाण्याचा प्रस्न सुटला. त्यांच्या भाषणांमध्ये आणि कृतीमध्ये एक प्रकारची गांधीयाची आणि प्रगल्भतेची झळकती असायची. कुठल्याही संकटात त्यांनी धीर सांडला नाही, उलट अधिक संयम आणि दूरदृष्टीने तोडणा काढला. पक्षविचारांवर ठाम असताना देखील त्यांनी सर्वपक्षीय सहकार्याचे तत्त्व पाळले. लोकनेते प्रतापसिंह मोहिते-पाटील साहेब हे केवळ एक राजकारणी नव्हते, तर ते एक विचारवंत, समाजसुधारक आणि खऱ्या अर्थाने जनतेचे सेवक होते. त्यांनी आयुष्यभर प्रामाणिकपणे आणि निष्ठेने लोकहिताची तत्त्वे जपली. आजही महाराष्ट्रातील ग्रामीण जनतेच्या हृदयात त्यांचे स्थान अदृढ व अजेय आहे. आजही त्यांचा संपूर्ण समाजहित विचारांचा वारसा आमच्या कुटुंब प्रमुख मा. पदमजादेवी प्रतापसिंह मोहिते-पाटील तथा (आईसाहेब) व डॉ. धवलसिंह प्रतापसिंह मोहिते पाटील तथा (दादासाहेब) तंतोतंत जपत असताना पाहावयास मिळतो. त्यांचे कार्य म्हणजे नुसतेच एका युगपुरुषाचे चरित्र नव्हे, तर पुढील पिढ्यांसाठी प्रेरणास्रोत आहे. अशा या थोर प्रेरणादायी लोकनेते तथा जनप्रतिपालकाच्या ६७ व्या जयंती निमित्त आमच्या परिवाराच्या वतीने विनम्र अभिवादन.

प्रा. डॉ. संभाजी बनसोडे
(भूगोलशास्त्र विभाग, स.म. शं.मो.पा. महाविद्यालय, नातेपुते)

निरामय पॅरालिसिस सेंटर
निरामय आयुर्वेद, पंचकर्म, योगा अॅण्ड फिजिओथेरेपी सेंटर

निरामय पॅरालिसिस सेंटर
प्रत्येक जिल्हात फ्रेंचाइजी देणे आहे

फ्रेंचाइजी का घ्यावी?
• No Royalty.
• कमीत कमी Operating Cost.
• तुलनेने सर्वाधिक नफा मिळेल.
• अनुभवी डॉक्टर
• अनुभवी स्टाफ
• कमीत कमी गुंतवणुक

फ्रेंचाइजी साठी आजच संपर्क करा
9503310568

नशिवापेक्षा कर्तृत्वावर
भाग्यापेक्षा कर्मावर
आशासनापेक्षा कृतिवर
विश्वास असणारा कर्तबगार नेता...

लोकनेते प्रतापसिंह शंकरराव मोहिते-पाटील

माजी खासदार व सहकार राज्यमंत्री, महाराष्ट्र राज्य जयंती निमित्त- विनम्र अभिवादन

सहकार महर्षि शंकरराव मोहिते-पाटील महाविद्यालय, नातेपुते • प्रतापसिंह मोहिते-पाटील महाविद्यालय, करमाळा
संचालक मंडळ, प्राचार्य, प्राध्यापक, शिक्षकेतर कर्मचारी, विद्यार्थी